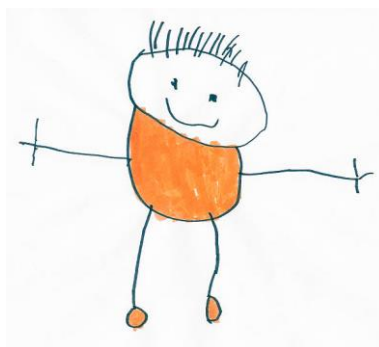

MOJE DZIECKO NIE LUBI, NIE CHCE, NIE POTRAFI RYSOWAĆ – PROBLEMY Z GRAFOMOTORYKĄ

Grafomotoryka to umiejętność rysowania i pisania.

Wiele dzieci chętnie sięga po kredki, koloruje nimi obrazki, rysuje bliskie osoby lub postaci z bajek, przedstawia wydarzenia ze swojego życia czy też swoje marzenia. Korzyści płynące z kolorowania i rysowania są wielorakie. Dziecko uczy się w ten sposób wyrażać swoje emocje, przedstawiać obserwowany przez siebie świat, planować rozmieszczenie rysowanych elementów na kartce, rozwija także wyobraźnię.

Posługiwanie się kredkami, ołówkiem usprawnia dłonie dziecka, przygotowując je w ten sposób do umiejętności pisania. Zdarza się jednak, że nie każde dziecko równie chętnie sięga po kredki czy ołówek. Twierdzi, że nie umie, nie chce, bądź nie lubi rysować, czasem mówi, że jest to nudne. Trudno jest je zachęcić do kolorowania czy rysowania, ponieważ szuka wymówek, stawia opór, wybiera inne formy aktywności. Niekiedy rodzice tłumaczą to brakiem uzdolnień plastycznych dziecka, powołują się na własne trudności w tej dziedzinie i nie zachęcają dziecka do tego typu czynności.

Tymczasem...

Dziecko wcześniej czy później pójdzie do szkoły, w której zacznie pisać. Ważne będzie, by jego pismo było kształtne i czytelne tak, by mogło odczytać, to co napisało oraz aby tempo pisania było na tyle dobre, by dziecko nadażyło przepisywać treści z tablicy.

Nikt z nas nie lubi podejmować czynności, które sprawiają trudność, wymagają dużego wysiłku i nie zawsze kończą się sukcesem, czy zadowoleniem. To samo może dotyczyć dziecka i czynności grafomotorycznych. Dziecko nie lubi, nie chce kolorować czy rysować, bo zauważa i doświadcza tego, że sprawia mu to trudność, męczy ręce, że jego prace różnią się od prac rówieśników, że spotyka się z krytyką.

Przyczyny niechęci do podejmowania czynności grafomotorycznych oraz trudności w tym obszarze mogą być różne. Często wynikają z pewnych nieprawidłowości czy trudności związanych z następującymi obszarami rozwoju dziecka:

- Sprawność ruchowa i koordynacja w zakresie dużej motoryki
- Stabilizacja centralna ciała oraz dystrybucja napięcia mięśniowego
- Świadomość schematu ciała, czucie swojego ciała
- Planowanie ruchowe
- Sprawność i koordynacja w zakresie małej motoryki
- Współpraca obu rąk
- Koordynacja wzrokowo – ruchowa
- Funkcje wzrokowo – przestrzenne
- Orientacja przestrzenna i kierunkowa
- Lateralizacja czyli dominacja stronna
- Motywacja i samoocena
- Procesy emocjonalno – motywacyjne

Zacznijmy więc od... sprawności ruchowej w zakresie dużej motoryki.

Motoryka duża obejmuje wszelkie ruchy, które angażują całe ciało lub jego większą część. Chodzi tu o takie aktywności jak np.:

- bieganie
- skakanie
- gry z użyciem piłki
- rzucanie
- jazda na rowerze

Różnorodna aktywność fizyczna wzmacnia stabilizację całego ciała, a także rozwija i doskonali sprawność obręczy barkowej oraz stawu łokciowego (ramienia i przedramienia) oraz nadgarstka. Jeżeli dziecko jest mało sprawne ruchowo, ma trudność z utrzymaniem stabilnej pozycji stojącej czy siedzącej, zapewne też będzie miało obniżoną sprawność manualną oraz grafomotoryczną. Dzieje się tak dlatego, że kolejność opanowania przez

dziecko ruchów dowolnych własnego ciała nie jest przypadkowa. Wynika z dwóch praw rozwojowych, które mówią, że:

- rozwój przebiega od osi ciała na zewnątrz, poprzez obręcz barkową, staw łokciowy, nadgarstek, w kierunku palców dłoni
- ruchy dowolne pojawiają się na początku w obrębie głowy i stopniowo obejmują dalsze części ciała w kierunku nóg

Zdobywanie przez dziecko nowych sprawności i umiejętności odbywa się więc w określonej kolejności. Każdy z etapów rozwoju ruchowego jest uzależniony od etapu poprzedzającego i ma wpływ na etap po nim następujący. Według praw rozwojowych precyzyjne ruchy dłoni i palców, niezbędne do opanowania wielu czynności typu szkolnego np. umiejętności rysowania, cięcia nożyczkami, umiejętności pisania są najwyższym stadium rozwoju ruchów.

Ogólna sprawność w zakresie dużej motoryki i koordynacji ruchów wpływa na jakość i precyzję ruchów dłoni i palców. Im więcej ćwiczeń w formie ruchu będzie wykonywało dziecko, tym łatwiej przyjdzie mu wykonywanie zadań wymagających innych sprawności manualnych i grafomotorycznych.

Przykłady ćwiczeń usprawniających motorykę dużą

CHODZENIE

- chodzenie po wyznaczonej linii
- chodzenie slalomem między ustawionymi przedmiotami
- chodzenie na palcach
- chodzenie na piętach

BIEGANIE

- bieganie na świeżym powietrzu, gra w berka, wyścigi
- bieganie slalomem, omijanie przeszkód

SKAKANIE

- skakanie obunóż
- skakanie na jednej nodze
- przeskakiwanie przeszkód

RZUCANIE I CHWYTANIE

- podrzucanie i chwytanie piłki, woreczka z ziarnami, zabawki pluszowej
- rzucanie piłki do drugiej osoby, np. gra w „Kolory”
- rzucanie do celu np. do pojemnika, koszyka, ułożonej na podłodze szarfy lub koła hula-hop

TOCZENIE

- toczenie piłki do drugiej osoby
- toczenie piłki do celu np. do bramki , w kierunku ustawionych kręgli (kręgle można z powodzeniem zastąpić plastikowymi butelkami po wodzie mineralnej)

KOPANIE

- kopanie piłki do drugiej osoby
- kopanie piłki do celu np. do bramki

ZABAWY NA PODŁODZE

- naśladowanie chodu zwierząt np. kota, psa
- skakanie w kuckach- zabawa: „Skaczące żabki”
- czołganie się- zabawa; „Żołnierze”
- turlanie się po dywanie

ZABAWY RĘKAMI

- wymachy rąk
- krążenia rąk, ramion
- wykonywanie rękami w powietrzu obszernych ruchów: z góry na dół- „malarz maluje ścianę” lub ruchów po kole

JAZDA NA ROWERZE

- po równej nawierzchni
- w trudniejszym terenie

PONADTO: ZABAWY TROCHĘ ZAPOMNIANE:

- Gra „W zbijaka”
- Gra „W dwa ognie”
- Gra w klasy
- Gra w gumę

Życzymy dobrej wspólnej zabawy z dzieckiem

*Autorzy tekstu: Alicja Paderewska - pedagog- terapeuta
Agnieszka Popławska- logopeda, pedagog- terapeuta*